

РЕШЕНИЕ

№ 319

гр. София, 14.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 14.12.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на
прокурора Костов, като разгледа дело номер **5834** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Решение по кнахд № 5834/2012г. на АС-София-град, III КС, 4 страница

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Н. С. К. от [населено място] срещу РЕШЕНИЕ
от 09.05.2012 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НАКАЗАТЕЛНО
ОТДЕЛЕНИЕ /НО/, 15-ти състав по НАХД № 1795/ 2012 г.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на съдебното
решение. Касаторът счита, че не са обсъдени всички доказателства, представени
по делото, а също и че не са налице доказателства, от които по безспорен начин да се
установи, че именно той е управлявал автомобила без свидетелство за управление.
Твърди, че са налице съществени процесуални нарушения при издаване на
наказателното постановление, тъй като законовите разпоредби, които са нарушени,
следва да имат не само цифрово, но и словесно описание. Претендира се от съда да
постанови съдебно решение, с което да отмени решението на СРС и наказателното
постановление.

Ответникът – ОПП-СДВР, редовно призован, не изпраща представител и не изразява
становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище за

неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 09.05.2012г. по нахд № 1795/2012 г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО е ПОТВЪРДИЛ наказателно постановление /НП/ № 79303 от 28.07.2011 г., издадено от началника АНД, отдел „ПП” при СДВР, с което на Н. С. К. за нарушение по чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 300 лева на основание чл. 177, ал. 1, т. 2, предл. 2 от ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите К. Т. В. – актосъставител и Б. Н. В., както и писмените доказателства, представени с НП. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че касаторът е извършил нарушение по смисъла на чл. 177, ал. 1, т. 2, предл. 2 от ЗДвП, а в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Наложено е наказание, според първостепенният съд е правилно, съобразно предвидения в ЗДвП максимален размер, както и съответстващо на обстоятелствата по извършване на нарушението.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД и въз основа на тях е възприел следната фактическа обстановка:

На 15.07.2011 г. около 12.30 часа К. управлява лек автомобил „Ш.” с ДК №507Н185 в [населено място] по [улица]и [улица]. Водачът е спрял за проверка от служителите на СДВР К. В. и Б. В., при която не представя свидетелство за управление на МПС – отнето по реда на чл. 171, т. 4 от ЗДвП. При направена справка от органите на реда се установява, че лицето не притежава такова. За извършеното нарушение е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 79303/15.07.2011 г., а въз основа на акта е издадено и оспореното НП.

При правилно установената от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 15-ти състав фактическа обстановка настоящата съдебна инстанция намира, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган в кръга на неговите правомощия и при правилно приложение на материалния закон.

Разпоредбата на чл. 150 а, ал. 1 от ЗДвП предвижда, че за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство. Съгласно чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП наказва се с глоба от 100 до 300 лв., който управлява моторно превозно средство, без да притежава съответното свидетелство за управление или то е отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4. Правилно първоинстанционният съд въз основа на събраните по делото доказателства е приел, че след като на 15.07.2011 г. около 12.30 часа касаторът е управлявал лек автомобил „Ш.” без валидно свидетелство за управление, е нарушил чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП. Категорично водачът не е притежавал свидетелство за управление на МПС към датата на деянието, до колкото същото е било отнето, видно от съдържанието на представените по делото справка и заверено копие от НП. Въпреки твърденията в касационната жалба,

посоченото обстоятелство не е оборено нито в процеса на доказване в производството пред първата инстанция, нито в процеса пред настоящата инстанция. Всъщност доказателства в тази насока не са представени пред настоящата инстанция. В тази връзка не се споделят доводите на касатора, че от събраните по дело доказателства не се установява по безспорен начин, че към датата на извършване на нарушението той е управлявал МПС без свидетелство за управление. Към датата на извършване на нарушението касаторът не е разполагал с валидно свидетелство за управление на МПС, което обосновава извода, че същият е бил неправопособен водач и е нарушил виновно разпоредбата на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП.

При съставянето на акта и наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на последното. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушението от фактическа страна - посочена е дата и мястото на неговото извършване, и обстоятелствата, при което е извършено. Не се констатира несъответствие в описанието му по акта и постановлението. Не се споделят доводите на касатора, че е налице нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, тъй като посочените текстове съдържат изискване за посочване в АУАН И НП единствено на законните разпоредби, които са нарушени виновно, а не тяхното цялостно словесно изписване. По отношение на размера на наложеното административно наказание „глоба” правилно първоинстанционният съд е приел, че същото е определено в рамките на максималния размер предвид на обстоятелството, касаторът е недисциплиниран водач, несъблюдаващ основополагащи правила за движение по пътищата и санкциониран многократно за нарушение на разпоредбите на ЗДвП и ППЗДвП.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ от 09.05.2012г. на СРС, НО, 15-ти състав е ПРАВИЛНО на основание чл. 348 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 09.05.2012г. по НАХД № 1795/2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 15-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

